

Østeraa – Aalborg Amtstidende

Brev til Morfar. Breve fra Morten Nielsen. E-bog Gyldendal 2017 side 15-17

Ålborg, 6' Dec. [1939]

Kære Morfar. –

I lang Tid har jeg ikke skrevet forargelige Breve til dig – eller til nogen. Men nu har jeg fået et nyt Værk trykt, og så træder jeg altså automatisk i Funktion.

Før har jeg ikke rigtig været i Humør til det. Det synes mig at være den mest forbandede Tid nu. Bevidstheden om at ulykkelige Folk blir drevet til at slå hinanden ihjel, det er een Ting – og så en overordentlig Usikkerhed i mig selv.

Jeg tror, at jeg opgiver Juraen.

Hele Tiden har jeg villet være Journalist, og det vil jeg stadigvæk – – men at tage en dødkedelig juridisk Eksamen først ... det har jeg ikke Lyst til. Nu vil jeg *lære* noget, og jeg vil udvikles. Og Tanken om i seksethalvt år at måtte lære Paragraffer og Bogholderi og Kneb og Skidt er mig vederstyggelig.

Onkel Erik og Onkel Knud har gennemført Studiet, men jeg er uhyre forskellig fra dem. Sandt at sige tror jeg ikke, jeg vil kunne gennemføre det.

På den anden Side har den Journalist, der har en Examen, større Chancer end den, der ingen har – ikke fordi han har sit Examensbevis, men fordi han har sin Viden.

Og derfor kunde jeg tænke mig at tage en Magisterkonferens i Dansk. Jeg ved, at den Examen, som Brødstudium betragtet, er dårlig; men jeg skal jo hverken være Lærer eller andet af den Slags.

Forresten – jeg *er* en Slags Journalist. Jeg er Jordens mindste, ubetydeligste, usleste og slettest betalte Journalist. Men jeg er Medarbejder ved “Ålborg Amtstidende.”

Alle Nyheder fra vores Skole har jeg, desuden refererer jeg Småmøder og en lille Smule Sport. For mine Anstrengelser får jeg 8 Øre pr. Linje, hvilket blir til ca. 10 Kroner om Måneden. Det dækker mine Afdrag på min Skrivemaskine og er ligeså meget som den Månedsløn Vap¹ betaler mig.

Jeg elsker at komme anstigende til et Møde med en ildelugtende Pibe i Munden og Hænderne i Lommen og sige til Billetmanden: “Jeg kommer fra Amtstidende.” Og det er sjovt at skrive Referat med en Blok på Knæene og bagefter at stå i en overhed Telefonkiosk og telefonere Referatet op til en Skrivemaskinemand på Redaktionen.

For ikke at tale om at stige ud af Redaktionen Dør, langsomt og stoppende sin Pibe, inderligt håbende på at møde Bekendte lige nu!

– Well! Det er kedeligt, at du ikke kommer herover til Jul. Hvis du nu fløj, tror du så ikke, at det kunde lade sig gøre alligevel? Det vilde være dejligt.

Som du vil se, er den Skitse, jeg har i “Vild Hvede”, trykt under et Navn, jeg ingen Ret har til. Men jeg har nu altså udsmykket mit ikke ualmindelige Døbenavn med Mors Pigenavn.

Når jeg blir 21 År, antager jeg det nok helt. Og så stryger jeg måske Nielsen. Det vil forarge Vap.

Jeg skal i øvrigt hilse dig fra ham og fra Mor og Lise. Hils Moster og Birthe og vær selv hilset fra

din hengivne

Morten.